

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שני כ"ה אלול תש"פ | דף היומי בבלי: עירובין לו | דף הכולל: שבת פ.
דף היומי בהלכה: מסעיף ד' עד תחילת סימן תקי"ב.
מוסר: אהבת חסד - ובוזה נבין עד 'בוא וראה'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: וכל הדעות עד סוף ההקדמה

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

מדהים: האדמו"ר שצפה כבר לפני שנתיים את הקורונה | שנהיה לראש ולא לתולעת: מנחם מנדל מברסלב | נרות החג התנפצו על הרצפה, הרבנית החליקה על השמן, ולאחריה גם הרב... ומה קרה באותה שנה? | כשראש השנה חל בשבת, זה סימן טוב או רע? | 1976

על דא ועל הא

"הקב"ה יביא דבר לעולם שהוא כעין חלום שאין בו ממשות ואין רואים אותו, למשל, הקב"ה יכול להוריד וירוס קטן ולהפיצו בכל העולם וזה יהפוך וישבש את כל העולם כולו מסוף העולם ועד סופו"

Yossi Zeliger/Flash90

עורכי שיחותיו של כ"ק מרן אדמו"ר מקרעטשניף קרית-גת זצוק"ל, נדהמו לגלות דברים שאמרו בשבת-קודש פרשת מקץ תשע"ח | וגם - מזה אמר למשמשו שסיפר לו על כוונתו לנסוע לאומן בר"ה תשפ"א?

דבר לעולם שהוא כעין חלום שאין בו ממשות ואין רואים אותו, למשל, הקב"ה יכול להוריד וירוס קטן ולהפיצו בכל העולם וזה יהפוך וישבש את כל העולם כולו מסוף העולם ועד סופו, על אף כל הטכנולוגיה בימינו, וכל אומות העולם יהיו בבחינת 'היינו כחולמים' ולא יעזור להם שום דבר".

וממשיך כ"ק מרן אדמו"ר מקרעטשניף קרית-גת זצוק"ל ומדגיש:

"וזה אשר יקרה באחרית הימים. לא במלחמה, לא בכוח ולא במוח. לא על-ידי האיראנים ולא על-ידי הסורים. אלא הקב"ה לבדו יילחם את מלחמת גוג ומגוג. שקר הסוס לתשועה וברוב חילו לא ימלט... ועל-ידי שישובו ויתקרבו בני ישראל אל ה', ינצלו ויגאלו בגאולה השלימה".

סיפר לי הרב זאב אלפרוביץ' מחצר-הקודש קרעטשניף, שכאשר הראו בשבוע החולף את הדברים לאחיו של הרבי זצוק"ל, להבחל"ח כ"ק מרן אדמו"ר מקרעטשניף שליט"א,

יקותיאל יהודה גנזל

בימים אלה שוקדים בחצר הקודש קרעטשניף קרית-גת על הוצאת הספר 'נועם ישראל' מדברי תורתו של כ"ק מרן אדמו"ר מקרעטשניף קרית-גת זצוק"ל אשר הסתלק בחודש חשוון שנה זו לאחר שנות חולי ומכאוב.

בהגיע עושי המלאכה אל דברות קדשו אשר נשא בשבת-קודש פרשת מקץ תשע"ח, כש'קורונה' היה עדיין שם של מותג בירה ואף אחד לא חלם על העולם שיעמוד מלכת בתש"פ - כאשר ראו את דברות הקודש, נזכרו מאמרותיו הפלאיות של הרבי באותה שבת אשר דיבר דברים שנשמעו בשעתו כתלושים, נבואיים ממש, וכעת הם לא פחות ממצמררים.

ברשותכם אעתיק מלה במלה מתוך גיליונות הדפוס: "זו מלחמת גוג ומגוג. וכי מה אתם מעלים בדעתכם, כשהקב"ה רוצה לערוך מלחמה, אין לו צורך לא במטוסים ולא בטילים, לא על-ידי האיראנים ולא על-ידי אחרים... הקב"ה יביא

במסירות במיוחד בתקופת חוליו, הרה"ח דב בלעדי הי"ו, נענה ואמר לו: "זאת אומרת שבראש השנה של תשפ"א אחגוג את החג עם רבבות אלפי ישראל באומן..."
השיבו הרבי זצוק"ל: "אתה חושב שתהיה באומן, גם אם תרצה, לא תוכל לנסוע לשם..."
(המבשר)

התבטא: "חייבים לפרסם את הדברים, על מנת שיראו שגם בעולמנו שלנו חיו יהודים שהיתה להם ראייה מקודשת ורחוקה".
ר' זאב הוסיף לי אנקדוטה מרעישה נוספת:
"בראש השנה תש"פ רמו הרבי מקרעטשניף קרית גת זצוק"ל שזוהי שנתו האחרונה עלי אדמות, ואיש אמונו אשר שימשו

הסיפור היומי

בעקבות הוראתו הברורה של הרבי, מצא את עצמו ר' משה אהרן עוד באותו יום על המטוס בחזרה לארץ הקודש. ילדיו הופתעו לראותו שב הביתה, הלא הוא אמור היה לחזור רק בסוף החודש?

החסיד שנשלח הביתה בעל כרחו, והדבש שחולל נפלאות

קשור? הלא שמעת במו אוזניך שהרבי קורא לך להיכנס בקודש פנימה, כשהרבי קורא לא עורכים שום חשבונות! עליך להתייצב מיד בפני הרבי!"
בלית ברירה נכנס החדרה ונעמד בפני הרבי. תיכף כשראה אותו הרבי הושיט לו את ידו הקדושה לפרידה וברכת שלום, ואמר בלשון ברורה שאינה משתמעת לשני פנים: "פאר גיעזונטרהייט! זאלסט האבין א'גוט יאהר!" [סע לחיים ולשלום, שתהא לך שנה טובה].
ברם החסיד התקשה להיפרד, ואמר: "רבי, ברצוני להישאר השנה לכל הימים הנוראים, עד אחר שבת בראשית!"
קם הרבי מכסאו, ניגש אל המטבח הקטן והצר שבדירתו ושאל את הרבנית הצדקנית ע"ה: "אפשר איז נאך געבליבען א'פעס פון דעם האניג פון ראש השנה?" [אולי נשאר משהו מן הדבש של ראש השנה]. הרבנית ענתה שניתן עוד 'לגרד' מעט דבש מן הצלוחית, 'שיריים' שנשארו מן הדבש של ראש השנה. הרבנית הצדקנית שהבינה היטב ללב בעלה הגדול, ארזה למיודענו החסיד באריזה קפדנית בתוך כוסית קטנה את מעט הדבש והעניקה אותו לחסיד בתור 'צידה לדרך'...
לאחר שקיבל האיש את ברכת קדשו של הרבי, נאלץ בלית ברירה להקדים מיד את תאריך כרטיס הטיסה, ועל פי הוראתו המפורשת של הרבי מצא את עצמו עוד באותו יום של צום גדליה על המטוס בחזרה לארץ הקודש.
הילדים ששהו בביתו שבבני ברק, התפלאו לראות פתאום את אביהם שב הביתה מאמריקה בהפתעה, הלא הוא אמור היה לחזור רק בסוף החודש... אך בטרם פצו את פיהם הקדים הוא לשאול מהם: "און אווי איז מאמי?" [והיכן היא אמא?]. תיכף נפלו פניהם ואמרו שהיא נסעה ממש לפני כמה שעות עם אחד הילדים לבית החולים 'תל השומר' בעקבות איזה חפץ זר שבלע התינוק בטעות! מיד הבין היטב החסיד מדוע שלחו הרבי בדחיפות כזו לארץ

שח הגה"צ רבי גמליאל רבינוביץ שליט"א: סיפר לי הרה"ח ר' משה אהרן מושקוביץ הי"ו, על אביו הזקן מחשובי חסידי סאטמאר שבעיר בני ברק יצ"ו. מנהגו היה מדי שנה בשנה לערוך 'נסיעה' לקראת הימים הנוראים לאמריקה, לשהות בחצר הקודש בצילא דמהימנותא של רבו הקה"ט בעל 'יואל משה' מסאטמאר זצוק"ל. הוא היה נוסע משבת סליחות עד לאחר ראש השנה, ובימים של עשרת ימי תשובה נטל ברכת פרידה, וחזר לקראת יום הקדוש לביתו שבבני ברק.
שנה אחת חשקה נפשו להישאר בחצר הקודש שבביליאמסבורג גם ליום הקדוש ולהושענא רבא ושמחת תורה ולשבת בראשית, כאשר נודע עוצם עבודת הקודש שראו אצל רבינו הקדוש בימים נוראים הללו. באותה שנה הוא רכש כרטיס טיסה עם תאריך חזרה ארצה לאחר שבת בראשית, וכן סידר את מקום אכסנייתו שבארצות הברית עד לאחר שבת בראשית.
והנה ביום צום גדליה אחר תפילת שחרית, מגיע אליו הגבאי הנאמן הרה"ח ר' יוסל אשכנזי זצ"ל, בקריאה מיידית לקודש פנימה. "דער רבי רופט דיר!" [הרבי קורא לך], אמר בנחרצות.
החסיד דגן לא היה בטלן, והבין מיד שהרבי כנראה הרגיש בו ברוח קדשו שברצונו להישאר השנה גם לכל ירח האיתנים בחוץ לארץ, וכאשר לא שאל ולא התייעץ בדבר עם הרבי, כנראה יתן לו כעת ברכת פרידה ויפטרנו לצאת לדרכו לשלום... ולכן לא מיהר לגשת אל הקודש פנימה, ברצותו להישאר עוד עד אחר שבת בראשית.
אך לאחר זמן מה שלא נכנס אל הרבי, יצא שוב הגבאי ר' יוסל והאיץ בו: "מדוע אינך נכנס? הרי הרבי קורא לך!"
"יודע אני בדיוק מה יאמר לי הרבי!" ענה החסיד, "אבל נפשי משתוקקת להישאר כאן!"
אך ר' יוסל הגבאי הנאמן נתן בקולו עליו: "וכי מה כל זה

לי מן הדבש הזה! לא בחינם טרחה הרבנית הצדקנית לארוז עבורי את השיירים הללו! "כרגע", הכריז האיש בבטחה, אין שום ניתוח! אין אנו חותמים על מסמך זה בשום אופן! ונטלים את כל האחריות הכרוכה בכך על ראשנו!"

האב המסור המשיך לטפטף עוד כמה טיפות של דבש לפי של הילד, תוך שהאם הרחמנית עומדת מן הצד ושופכת דמעות כמים בספר התהלים שבידה. לאחר שנגמר כל הדבש מן הכוסית עד הטיפה האחרונה, ביקש האב לערוך צילום נוסף בטרם יחליטו על ביצוע הניתוח הקשה והמסוכן!

והנה מה מאוד השתוממו כל רופאי המחלקה ופרופסוריה לנוכח התוצאה המדהימה, שהוכחה בבירור בצילום, שהוושט 'נקי' לגמרי, אין שם ולא כלום! - התברר שלפתע ביחד עם הדבש 'התגלש' לו גם החפץ הזר פנימה אל המעיין, וביציאה הראשונה שהוציא התינוק יצא גם הוא החוצה מעצמו! כעבור שעה קלה היה כבר הילד בחזרה בביתו בריא ושלם, בחסדי השם יתברך המאזין לקול תפילת עבדיו הצדיקים!

(טיב הקהילה)

הקודש! - הוא עלה מיידית על מונית, והאיץ בו לנסוע במהרה היישר לתל השומר. בהגיעו שמה נדהמה האשה לראות פתאום את בעלה נוחת היישר מוויליאמסבורג למסדרונות בית החולים... אך לא היה הרבה זמן לתהיות ודיבורים, היא הראתה לפניו את המסמך הרפואי שבידה, בו שולח אותם הפרופסור מנהל המחלקה היישר לחדר ניתוח! כדי לשלוף מתוך גרונו של התינוק את החפץ התקוע שם! - היא סיפרה לו בקצרה שכנראה בלע התינוק חפץ קטן בלא משים, והוא תקוע עתה בתוך צינור הוושט שבגרון, וחיי נתונים בסכנה גדולה, והיא עמדה ממש בזה הרגע לחתום על מסמך הסכמתה לעריכת הניתוח הדחוף!

"רגע, רגע!" צעק החסיד, "עצרו את הכל! אין עכשיו שום ניתוח!" - הוא הוציא מיד מצקלוננו את כוסית הדבש שארזה לו הרבנית הצדקנית, ובעזרת כפית קטנה החל לטפטף אל תוך פיו של התינוק מן הדבש הקדוש!

הרופאים עם האחיות כולם נחרדו למעשיו, וצעקו עליו: "מה אתה עושה? הרי אין התינוק מסוגל לאכול כעת כלום! זה מסוכן מאוד עבורו!" אבל החסיד באחת. לא בחינם ביקש הרבי לתת

בדיקת סימני ראש השנה

אופן בדיקת סימני ראש השנה

עפ"י ספרי "בדיקת המזון כהלכה" מאת הרב משה ויא, מעודכן לראש השנה תשפ"א

תפוחים: תפוחים מסוג מעולה הם בחזקת נקיים. תפוחים באיכות בינונית, מתבוננים על קליפת הפרי אם מצוי סימן של חדירת תולעת - כמין פצע חום-אפור השקוע בקליפה - ומסירים את האזור הנגוע.

לעיתים רחוקות, בעיקר בתפוחים מזן 'אנה', מצויות כנימות מגן בצבע חום-אפור על קליפת התפוח, הגורמות לכתמים אדומים על הקליפה. יש להסיר את הכנימות ע"י שפשוף קל בציפורן או בסכין. הכתם האדום שנותר על הקליפה לאחר הסרת הכנימה מותר באכילה.

שלאק - לעיתים תפוחי עץ המיובאים מחו"ל מרוחים עם "שלאק", קיימת שאלה לגבי כשרותו ומן הראוי לקלף את התפוח. יש לברר אצל ועד הכשרות אם יש פיקוח על תפוחים מיובאים.

קרא: בחזקת נקי ואין חיוב לבדוק.

רוביה טריה: יש לפתוח את התרמילים, לבדוק אם יש בגרגרים כרסום או סימני חדירה של תולעים ולהסיר את הגרגרים הנגועים.

אופן הבדיקה:

תמר יבש: חותכים בסכין את הפרי לאורכו, פותחים ומוציאים את הגלעין. אם נראים פרוורים כהים באיזור הגלעין (שהם הפרשות של תולעת) אין להשתמש בתמר זה. מחזיקים את התמר הפתוח כנגד מקור אור (חלון או נורה), ומתבוננים בצידו הפנימי והחיצוני אם מצוי חרק. בתמר שהתיישן נוצרים גבישי סוכר לבנים שאינם סימן לנגיעות.

תמר לח: תמרים גדולים המשווקים בקירור, קליפתם חלקה וצבעם חום כהה - בדרך כלל נקיים ואין חיוב לבדקם.

רימון: מתבוננים אם מצוי נקב בקליפת הפרי, שהוא סימן לחדירת תולעת. פותחים את הרימון ואם רואים איזור חום בודקים בין הגרגרים אם מצויה תולעת. כתמים כהים שטחיים בגרגרי הרימון אינם סימן לנגיעות. רימונים הגדלים בגינה פרטית נגיעותם גבוהה.

רוביה יבשה: 1. הרתחה: מרתיחים את הרוביה בסיר עם מים בכמות פי שלשה מהרוביה. לאחר הרתחה מכבים ומשאירים מכוסה כשלוש שעות.

2. בדיקה: שוטחים על כף היד כ- 10-15 גרגרים, ומתבוננים אם מצוי כתם כהה תחת הקליפה הדקה. מניחים את כף היד השנייה על הגרגרים, הופכים את כפות הידיים ובודקים באותו האופן את צידם השני של הגרגרים הגלוי כעת לעין.

אם מבחינים בכתם כהה תחת הקליפה מקלפים ובודקים אם מצוי שם חרק.

כתם שחור המצוי על קליפת הגרגר הינו חלק מגידולו הטבעי של הרוביה, וכן כתמים שטחיים בצבע חום או כתום - אינם סימן לנגיעות.

אם נמצאו שלשה גרגרים וודאי נגועים בחרקים, יש לפתוח את כולם ולבדקם מבפנים. אם נמצאה נגיעות רבה אין להשתמש ברוביה.

גזר: מטיב מעולה בחזקת נקי.

עלי סילקא: בגידול רגיל הירק נגוע בחרקים רבים וכן מצויות רימות בתוך עובי העלה, שאינן יורדות בשום שטיפה, לכן מומלץ להשתמש רק בעלים מגידול מיוחד "ללא תולעים", הנמצא תחת השגחה מוסמכת, להשרותם במים עם מעט סבון נוזלי ולשטוף היטב כל עלה ועלה.

כרתי: חותכים ומסירים את: א. העלים הירוקים. ב. איזור השורש (כסנטימטר אחד) שבקצה השני. ג. השכבה החיצונית הראשונה.

חוצים את החלק המרכזי הלבן של הכרתי לכל אורכו, מפרידים את כל השכבות ומשרים אותם במים עם מעט סבון נוזלי למשך 2-3 דקות. שוטפים שכבה שכבה תחת זרם מים תוך כדי שפשוף קל באצבעות לכל אורכם משני צדיהם.

סלק אדום: יש לחתוך את הסלק לפרוסות לרוחב, בעובי של 1-5 ס"מ, להתבונן אם מצויה מחילה של זחל לבן ולהסיר את האיזור הנגוע. אפשר לפרוס ולבדוק גם לאחר הבישול.

ראש של דג: ראש דג קרפיון, בורי וכסיף - מן הראוי להשתמש רק בראשים המשווקים בחנות הנמצאת תחת השגחה מהודרת. ראש דג סלמון - יש לפתחו להסיר את הזימים, לשטוף היטב ולבדוק מטפילים חומים באורך של כ- 1-2 ס"מ (גם בדגים הנמכרים תחת השגחה מהודרת עלולה להיות נגיעות זו).

ראשי דגים אחרים - בד"כ נקיים.

דבש: בחזקת נקי.

הסיפור היומי

האברך הראשון, סיפר לרבי כי נבהל מאוד ממה שלמד ב'ראשית חכמה'. הרגיעו הרבי כי הקב"ה הוא אב הרחמן. השני, שהיה קל דעת, סיפר בקור רוח מה שלמד... אמר לו הרבי: "הרבה יותר מזה מוכן בשמים למי שממדה את פי הקב"ה... נכנס אברך שלישי ושאל: "למדנו רבינו, מהי האמת?"

אם יש דין למטה, אין דין למעלה - מי שמעורר בעצמו יראה בימים אלו, ינהגו בו מן השמים בחסד וברחמים ויכתבוהו ויחתמוהו לחיים טובים ולשלום

ונשאל מהרבי מה למדת בראשית חכמה, ענה בקור רוח מה שלמד, וראו על פניו כי נקט בידו את הפסוק 'הנה קל ישועתי ולא אפחד'... אמר לו הרבי: לא, לא, כל מה שראית אינו אלא משל... הרבה יותר ממה שכתוב כאן מוכן בשמים למי שממרה את פיו של הקב"ה...

משנכנס אברך שלישי שאל את הרבי: 'למדנו רבינו' מה האמת? אמר לו הרב: "ק: אלו ואלו דברי אלוקים חיים, כי המקבל את הדברים כפשוטם 'ויש דין למטה', אזי אין דין למעלה, ואילו מי שמיקל ומזלזל בזה, אזי ח"ו..."

אף לענין ימים הללו ייאמר כן. המקבלם כפשוטם יינצל מהדין, וינהגו בו מן השמים בחסד וברחמים ויכתבוהו ויחתמוהו לחיים טובים ולשלום.

עובדא הווה אצל ה'בית אהרן' - ושמעתי עובדא זאת כמה פעמים מאאדמו"ר זי"ע - שקרא פעם לשני אברכים וציווה עליהם לעסוק ב'ראשית חכמה' שער הגיהנום, ובואו אלי לאחר ג' ירחים (כידוע שחיל ורעדה יאחזון במי שלומד 'שער' זה בו מתואר בפרוטרוט כל סדרי גיהנום)...

אחר כג' חדשים חזרו השניים אל הרבי. נכנס הראשון שהיה אברך בעל כובד ראש וענה לרבי ששאלו מה ראית ב'ראשית חכמה' - "נבהלתי כהוגן ופחד יאחזני"... הרגיעו הרבי כי 'אב הרחמים' יושב במרומים...

משיצא הראשון ופגש בשני שהיה 'קל בדעתו'... שאל הלה את הראשון: מה אמר לך הרבי? ומסר לו דברים כהויתם... כשנכנס השני

וכך היה שגור בפי הרה"ק הרמ"ח סלאנים זי"ע לכל אלו שהיו מתיראים אימתא יתירא, כי לא 'חברה גזלנים' יושבים למעלה, אלא 'אב הרחמים' יושב בשמים ויש לנו לבטוח בו כי יציל את בניו מן הדין.

ובזה יתבאר מה דאיתא ב'תנא דבי אליהו' (רבה פ"ג) 'יראתי מתוך שמחתי ושמחתי מתוך יראתי', כי אם כן זוכה ל'יראתי', בוודאי יש מקום ל'שמחתי'...

(באר הפרשה)

וכן כתב הרה"ק הבית אהרן זי"ע (נצבים עמ' קל ד"ה והתחיל). וז"ל: "והעיקר צריך כל אחד ואחד להמשיך עליו היראה באלו הימים באיזה אופן שיהיה - כשיש דין למטה אין דין למעלה. וזהו פירוש המדרש 'כשישראל עושין המשפט... ועושה עמהם צדקה'. ואופן היראה - אם הוא מאותן המכירים קצת וקרובים להשי"ת בוודאי יש להם יראה ופחד באותן הימים - יראה עילאה. ואם לא - מאימת הדין נפשי תבחיל. צריך מאוד לירא ולפחד וזהו העיקר, ואז הקב"ה עושה עמם צדקה" עכ"ל.

עניינא דיומא - ראש השנה

ביום שישי האחרון לפני תחילת ה'סדר' בישיבה, ניגש אלי יצחק, בחזר נפלא ו'מבקש', ושאל: "האם זה נכון שבית המקדש נחרב בשנה בו חל ראש השנה בשבת?"

כשראש השנה חל בשבת, זה סימן טוב או רע?

ביום שישי האחרון, לפני ה'סדר' בישיבה, ניגש אלי יצחק, בחזר נפלא ו'מבקש', ושאל אם זה נכון שבית המקדש נחרב בשנה בו חל ראש השנה בשבת.

נכון מאד, עניתי לו, גם בית המקדש הראשון וגם בית המקדש השני נחרב בשנים בהם חל ראש השנה בשבת קודש. אבל היו גם שנים מצוינות מאד שראש השנה חל בהם בשבת...

רבינו בעל ה'ערוך לנר' בספרו 'מנחת עני' בפרשת האזינו, מצטט את דבריו של רבי יצחק בגמרא, (ר"ה טז, ב), לפיו "כל שנה שאין תוקעין לה בתחלתה - מריעין לה בסופה. מאי טעמא - דלא איערבב שטן". והוא כותב שמצאנו שכשראש השנה חל בשבת, היו שנים רעות ביותר ושנים טובות ביותר. בשתי השנים שנחרב בית המקדש, ר"ה חל בשבת, כמובא בתלמוד הירושלמי תענית פ"ד. ולפי זה הוא תוהו ושואל: אם כך, האם כשחל ראש השנה בשבת, השנה תהיה טובה או רעה?

והוא משיב על כך במשל ארוך על "שר אחד בעבודת המלך שחטא והמלך קצף עליו עד מאוד ויצו להשופטים לדונו כפי שורת הדין. וילך השר לבקש לו מליצים היותר טובים שיעמדו לו בשעת דינו, אבל המליצים נשמטו להם אחד אחד ולא נשאר איש שרצה לקבל עליו המשרה הזאת, באמרם כי אין לו התנצלות ואחת דתו להיענש. והשר בראותו כי אין איש עומד לו בשעת דחקו ויצר לו מאוד, ויגד לאשתו את כל הדברים האלה. ותנחמהו אשתו ותאמר אליו: למה פניך נופלים ומה לך תלך אל המליצים. הלא אנכי יוצאת ובאה בחצר בית המלך הפנימית, וגם שם לי אוהבת קשורה בנפשי שתעמוד בעת צרתי. הסכת ושמע אנכי אדבר לך אל המלך ואל השופטים..."

ואכן, כך היה. אשתו של השר הסורר וכן הבליעל דיברה

הרה"ג רבי שמואל ברוך גנוט שליט"א

סיפר הגאון רבי יששכר מאיר זצ"ל: היינו קבוצת בחורים מיישיבת פוניבז', נכנסנו אל מרן החזו"א בליל ראש השנה שחל בשבת, והוא בירך כל אחד בברכת היום.

אחד הבחורים אמר למרן החזו"א: "רבי, תן ברכה". השיבו מרן בברכה 'כתיבה וחתימה טובה'. שוב אמר הבחור: "רבי, צריך אני ברכה טובה". וענהו החזו"א: "האם כתיבה וחתימה טובה זו ברכה רעה? מה כבר יכול להיות יותר טוב מזה?"

מרן החזו"א הבחין שמחמת אימת הדין הבחור שקוע בעצבות, וכדי לשמחו אמר לו כשבת שחוק נסוכה על פניו: "היום שבת, מדוע לא הולכים בשבת לאמירת תשליך?" והבחור השיב מה שהשיב.

אמר לו מרן החזו"א: "אני אגיד לך תשובה אחרת. לך אסור להגיד תשליך, אתה מרגיש את העוונות עליך כמשא, ואם כן הדבר נחשב אצלך להוצאה בשבת..."

הבחור נרגע, והבין שבצורה של עצבות אין זה נקרא אימת הדין... (עפ"י 'מעשה איש' חלק ד').

מידי פעם בפעם מגיעים אלי יהודים ומציעים לי הצעות טובות ומשובחות על מה לכתוב בעיתון, במה כדאי להתחזק כולנו יחד. כמה ביקשו שאכתוב על 'ראש השנה שחל בשבת' ומה המשמעות של תחילת שנה בצל קורונה ללא תקיעת שופר בימומו הראשון של ראש השנה, כאשר כולנו יודעים את דברי חז"ל הקדושים, שתקיעות השופר מערבבות את השטן. אם כך, מה יהיה השנה, חלילה?

"ועל כן כשרז"ל אסרו לתקוע בשבת הוא כדי להרחיק מחילול שבת משום גזירה שמא יעבירונו ארבע אמות ברשות הרבים. ובכך נעשית השבת סניגור. אבל מי שמחלל כל השנה את השבת בטלטול, הלא אז, לא לבד שלא נעשה סניגור לפנינו, אלא אחרי שלא התערבב השטן, שוב צריכים לדאוג לדברי רבי יצחק בגמרא, שכל שנה שאין תוקעין בתחילתה, מריעין לה בסופה".

והערוך לנר זצ"ל מחזק אותנו וכותב שלכן "בפרט בשנים כאלו שראש השנה חל בשבת, נתאמץ בתשובה בלי הפסק, כי המופלא ממנו כל נדע ובמכוסה ממנו כל נשאל, ומי יודע אחרית השנה אם טוב ואם רע הוא"....

אם כך, כשראש השנה חל בשבת, ואנו רוצים שהשנה שלנו תהיה נפלאה וטובה, עלינו להתחזק בשמירת השבת בצורה מיוחדת. כך נזכה ש'בת הזוג' שלנו, השבת, תגן עלינו כסגור מצוין.

ראיתי שאחד החכמים הסביר, שלאור דברי הערוך לנר מובן מדוע תמיד כשחל יומו הראשון של ראש השנה בשבת, חל גם יומו הראשון של חג הסוכות בשבת, בו גזרו חז"ל גם כן שלא ליטול ארבעת המינים. כי כידוע אמרו חז"ל שארבעת המינים הם ה'דידן נצח' שלנו, כלשון המדרש, וגם בזמן זה של חג הסוכות, בו אנו מראים שניצחנו בדין של ראש השנה ויום כיפור, אנו לא נוטלים ארבעת המינים, כדי להראות שהשנה ניצחנו בזכות השמירה על הלכות שבת, בגלל החשש שיהודי ייצא עם שופר וארבעת המינים לרשות הרבים. הוי אומר: שמירת השבת הגנה עלינו בראש השנה, ואנו ממשיכים לשמורה בכל הכח, גם בחג הסוכות.

לטובתו לפני המלך. המלך הקשיב לדבריה ושיחרר את בעלה מעונש.

אותו שר סורר ראה שאשתו יכולה להציל אותו מעונשי המלך, והמשיך לעשות מעשים רעים. כל פעם שעשה בעיות ורצו להענישו, נעמדה אשתו מול השופטים והצילה אותו. עד שבאחד הימים חטא השר והיה אמור לעמוד למשפט - אך יום לפני המשפט הוא לא התאפק והעניק לאשתו מכות נאמנות, עד שכל פניה היו סגולות - אדומות מהחבלות.

ובכל זאת, באה האשה למחרת לפני המלך כדי לשחרר את בעלה מעונש.

המלך ראה את החבלות בפניה ותהה מי הכה אותה כך. האשה שתקה, והמלך הבין שבעלה הרשע עשה זאת.

אמר המלך: "אם כך, את לא סניגור. את קטגור!" - והעניש את בעלה השר מנה אחת אפיים, גם על העוונות שעשה וגם על שהכה את אשתו, שכל כך הגנה עליו.

והנמשל, כותב רבינו הערוך לנר זיע"א, כאשר עם ישראל עושה עבירות בכל ימות השנה וראש השנה חל בשבת, באה בת זוגו של עם ישראל, הלא היא שבת המלכה, לפני מלכו של עולם, ומליצה עליהם יושר. בשנים כאלה, בהם עם ישראל שמר כראוי את השבת, מגיעה השבת ומגינה עליהם. אז זוכים הם לשנה טובה ומיוחדת במינה.

"אבל כשאין ישראל משמרים את בת זוגם כראוי ואדרבא, מחללים את כבודה ברבים, בפרסא. איך תעשה השבת סניגור להצדיק את משפטינו הלא תיעשה קטיגור!"

יהלומים מגדולי ישראל

בערב ראש השנה תשס"ג נכנס רבי ישראל מאיר שושן שליט"א למרן הגראי"ל זצוק"ל. לפתע שאל אותו מרן: מה לדעתך, אילו חטאים יש לאדם יותר - חטאי בין אדם למקום או בין אדם לחברו?

וגם: הגה"ק רבי יהודה פתיה זצוק"ל מגלה מהי הזכות הגדולה שנודמנה לו בר"ה באחת השנים, שבשלה זכה לגילויים גדולים בתורה, בנגלה ובנסתר

אם הוא מענה את רעייתו או בני ביתו... וכי אם היא אשתך אז מותר לך להציק לה?!

אח"כ הוסיף, כי פעמים רבות החמות מצערות את כלתה לריק, כי מרגישה כאילו שהיא לקחה את הבן שלה. וכי מותר להם להציק כל כך?!

המשיך מרן: כמה עבירות שייכים אלינו בבין אדם למקום? הרבה יותר נופלים בדאורייתא של בין אדם לחברו ולא בדאורייתא של בין אדם למקום.

באותו שיח הוסיף מרן: אדם חושב כי הוא צודק בהכל, וכי גם היסורים שבאים עליו בוודאי שלא מגיע לו, וכי הוא עוד יכול

בשנת תשס"ג בערב ראש השנה, נכנס רבי ישראל מאיר שושן שליט"א למרן הגראי"ל זצוק"ל ושאל אודות עניני תשובה והתעוררות באופן פרטי ומה מוטל עליו בשיחו לפני ציבור.

לפתע שאל אותו מרן: מה לדעתך, אילו חטאים יש לאדם יותר שעליהם יש לחזור בתשובה - חטאי בין אדם למקום או בין אדם לחבירו?

מרן השיב ואמר לו (כמעט כהאי לישנא): כמה חטאי בן אדם במקום כבר יש (מלבד נושא של ביטול תורה)? - לא לענות אמן יהא שמיא רבא וכדומה. אבל בין אדם לחברו יש הרבה. לדוגמא,

לתת עודף להקב"ה.... הצדק עמו תמיד! ובשלמא אם היה חושב שצודק בענייני בין אדם למקום, נו, שיסתדר עם העבירות של עצמו (רח"ל), אבל כאשר ה'צודק' שלו הוא בבין אדם לחברו, סובלים מכך אחרים, וזו בעיה קשה. נב. את העובדה שמעתי מפי הרב שושן שליט"א, לא בדרשה, אלא בשיח ושיג אתו. יחזקאל דרורי, אחיסמך.

ישנם בעלי תקיעה הגוערים בילדים המעוניינים מאד להיות קרובים לבימה בעת תקיעת שופר. בני הקהילה באופקים סיפרו לי פרט ייחודי באישיותו הטמירה של רבי שמשון פנקוס זצ"ל, וכה העידו: דרכם של ילדים להידחק צמוד לבעל התוקע בעת התקיעות כדי להביט בו. כך גם אצל רבי שמשון, הילדים עלו לבימה והצטופפו כצאן קדשים. הגבאי ואחרים שהכירו במלאכת הקודש הקשה - עם הכוונות והיחודים ממש, בהם היה נתון, ניסו להזיז אותם הצידה לבל יפריעו, אבל הרב היה רומז כי לא אכפת לו. ולהיפך, אדרבה, פנה וסימן לילדים כי הם יכולים לעמוד לצידו. בתודה י.א. קהילת אברכים כתב סופר בני ברק.

סיפר הגאון רבי יהודה פתיה זצוק"ל, כי באחד מלילות ראש השנה בירושלים, התארחו על שולחנו כחמישה עניים. בעת תחילת הסעודה אחד האורחים העניים עשה תנועה לא רצויה וכל הנרות שהיו על השולחן נפלו התהפכו נשפכו ו...חושך בחדר. לא כעסתי עליו. קמנו להשיג נרות אחרות ושמן, העבירו אש מאש ישנה, האירו שוב את השולחן.

לאחר כמה דקות, הרבנית נכנסה עם מגש גדול עמוס דגים מעשה ידיה להתפאר. היא התקרבה לשולחן ו...החליקה, על שאריות השמן שעל הארץ. הכל נשפך. והיא על הארץ גונחת מכאב. קמתי לסייע לרבנית להרימה מהקרקע. וגם אני החלקתי והשתטחתי על הארץ בסמוך לה...

באותו רגע חשבתי לעצמי, כי הנה זה הרגע של הניסיון שלי... התגברתי עד מאד, ולא יצאתי משלוות הנפש לכעוס על המצב כלל וכלל. ובאותה שנה אכן זכיתי לשנה טובה, היו לי הרבה גילויים גדולים ויחידושים בתורה בנגלה ובנסתר.

י. ב.מ.
נאות יוסף בני ברק

(מכתבי קוראים שהופיעו בקובץ גיליונות, בעריכת הרב א' חפץ)

שיג ושיח - באדיבות 'ארחות יושר'

נשאל רבינו שליט"א ע"י ראשי ארגון חסד המחלק מזון לניזקקים לשבתות וחגים: האם הוצאות שבת שאדם נותן לחברו - גם הן אינן בכלל המזונות שנקצבו לו בראש השנה?

הוראות, הדרכות ועובדות ממזון שר התורה הגר"ח קניבסקי שליט"א, שנרשמו ע"י נכדו נאמן ביתו הרה"ג ר' אריה קניבסקי שליט"א של חברו, הוא בכלל זה שאינו מן המניין? וא"כ התורמים לאותו ארגון [ודומין] בשביל סעודות השבת, תרומה זו אינה מחשבון ההוצאות ודינה כהוצאות שבת וחג? והשיב רבינו שליט"א כי מסתבר הדבר כן שאף זה בכלל, ואין חילוק אם מוציא לעצמו עבור השבת או עבור חברו. התפרסמו ב'טליושר' 6881* - קו התוכן של ארגון 'ארחות יושר'

ידועים דברי הגמרא (ביצה ט"ז א') "כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד יום הכיפורים, חוץ מהוצאות שבתות וימים טובים". כלומר, שהוצאות שאדם מוציא בשביל שבת ויו"ט אינם מן החשבון שנגזר עליו בר"ה. ונשאל רבינו שליט"א ע"י ראשי ארגון חסד המחלק מזון לניזקקים לשבתות וחגים, האם אף מי שנותן כסף להוצאות שבת

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

האם מותר להזהיר אדם מפני כניסה לשותפות שעלולה להזיק לו?

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר 'חפץ חיים'

לו את האמת. כך כותב החפץ חיים בהג"ה, ובביאורים ומוספים מציינים שהוא הדין לגבי כל חיסרון, שבאמת אינו חיסרון בעצם, אלא שאצל חברו הדבר נחשב לחיסרון גדול ואם היה יודע ממנו לא היה נכנס לשותפות, חובה לספר לו זאת.

אמנם, מוסיף החפץ חיים, שכל זאת רק כשהוא משער שלא יגיעו הדברים לאוזני אותו שותף, שהוא זה שגילה על מצבו הכלכלי. אבל אם יודע שהדברים יגיעו לאוזניו ותיגרם מכך שנהא ומחלוקת, אסור לו לספר, וישתמט מלהשיב, ויותר טוב שיאמר שאינו יודע.

על כל פנים עולה מהדברים, שבמקרה שהנזק מחמת השותפות אינו ודאי, וחברו אינו שואל אותו מפורשות על הדבר, אסור לו לגלות. וכן כתב הגר"י זילברשטיין לענין אדם שרוצה להשקיע את כספו אצל מישהו שיש חשש שעסקיו בפני התמוטטות, צריך למונעו מכך, אך לא יאמר לו בפירוש, אלא יאמר לו שיש השקעות טובות ובטוחות יותר. ואם לא יתקבלו הדברים על לבו נראה שיצטרך לאתר את איש העסקים ולבקשו שיגלה בעצמו למשקיע את מצבו.

היום עומדים אנו בחלק הציורים שבסוף הלכות רכילות. הציור הראשון שכותב ה'חפץ חיים' הוא באדם שרואה שחברו רוצה להיכנס לשותפות עם מישהו, והוא מכיר את אותו אדם שאינו חושש לממון אחרים מפני טבעו הרע, שעליו להזהירו מפני השותפות [ושיהיו בזה כל התנאים המבוארים בכלל ט' סעיף ב]. ומה הדין באופן שהאדם חושש שהשותפות תזיק לחברו, לא בגלל טבעו הרע של השותף, אלא בגלל מצבו הכלכלי? בהגה"ה מוסיף ה'חפץ חיים', שבאופן זה אסור לו לספר, דמנין לו שאכן יגיע היזק לחברו בגלל השותפות. ובביאורים ומוספים מביאים שיש מי שכתב, שאכן במקרה שברור שיגיע היזק מחמת כן, וכגון שכל העסק בנוי על חוסנו הכלכלי של השותף, חייב הוא לספר לחברו ולהזהירו מפני השותפות.

ואופן נוסף שבו חובה להזהיר את חברו מפני שותף שמצבו הכלכלי אינו טוב, למרות שלא ברור שהדבר יגרום נזק לעסק, הוא כאשר חברו שואל אותו במפורש על מצבו הכלכלי של אותו שותף, וניכר הדבר שאין הוא רוצה להיכנס לשותפות במידה שמצבו הכלכלי של השותף אינו טוב. באופן זה מותר לחברו לספר

דקה מתוקה - 60 שניות מרתקות על הדף היומי

עצת הזהב של ר' זלמן בריזל למלמד בתלמוד תורה

עירובין דף לו

אם היה אחד מהן רבו - הולך אצל רבו

דברים- א. לכל בעיה שתתעורר אי פעם עם אחד מהתלמידים, תמיד תוכל למצוא לה פתרון הגון, כי אבא בשביל בנו היחיד יכול להפוך את כל העולם כולו בכדי לעזור לו, הוא אינו פוטר עצמו אף פעם בתירוץ שניסה כבר ולא עזר... אלא, גם אם עצה אחת לא הועילה, יחפש אחר עצה אחרת עד שהדבר בא לידי פתרון טוב. 'הדבר השני שתרוויח', הוסיף ר' זלמן, 'אם התלמידים ירגישו שאתה אוהב אותם באמת, הם יחזירו לך אהבה. תלמידים שמחים לעשות הכל בשביל רבי שאוהב אותם, ויהיו מוכנים אפילו ללמוד. (ר' זלמן)

אהבה, חיבה ומסירות רבה הקרין לתלמידיו הרה"צ ר' זלמן בריזל זצ"ל, עד שכל אחד מהם היה מרגיש אצלו כבן יחיד. סיפר אחד מתלמידיו דאז: "כשהתקבלתי להיות מלמד נכנסתי להתיעץ עם ר' זלמן, שהיה מורי ורבי משכבר הימים, ודמותו נשארה חרוטה בליבי כמלמד מסור בכל נשמתו, לתלמידיו אשר אותם אהב כבנים. ביקשתי אפוא ללמוד ממנו את סוד כוחו המיוחד.

'אגיד לך כלל פשוט, שתמיד יעזור לך- המתיק עמדי ר' זלמן - חשוב על כל תלמיד שהוא בנך יחידך! אז תרוויח שני

24 שעות

להתקשר לתורה מסביב לשעון

מאת הרבנים הגאונים שליט"א

הרב **אפרים סגל** שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית-אידיש

שלוחה 2 3 4

הרב **מאיר שפרכר** שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 2 2

הרב **אליהו אורנשטיין** שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 2 1

הרב **יצחק לובינשטיין** שליט"א
הדף היומי בבלי • אנגלית

שלוחה 2 6

הרב **אריה זילברשטיין** שליט"א
הדף היומי בהלכה • עברית

שלוחה 1

הר' **אברהם פוקס** הי"ו
הפותח בכל יום - המייל היומי של דרשו
60 שניות מתוקות על סדר הדף היומי

שלוחה 3

הרצאות ושיעורים לחודש אלול
שיעורים והרצאות לחודש אלול,
ראש השנה והחגים

שלוחה 72

הר' **שלום יכנס ואברהם פוקס** הי"ו
לקראת שבת מלכתא
סיפורים ופנינים מפרשת השבוע

שלוחה 7

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

חייגו: *4992 או 077-2222-666

האם בזמננו מותר לעשן סיגריות ביום טוב?

ובזמננו, שהמודעות לנזקי העישון הולכת ומתרבה, לאור המחקרים הרפואיים, ובעקבות החוקים השונים שנחקקו בנושא - יתכן שאף לדעת הפוסקים שהקלו בזמנם, אסור מדאורייתא לעשן ביום טוב. ואף בנוגע לימות החול, כבר מנה החפץ חיים בזמנו - בטרם היה ידוע על נזקי העישון לבריאות - מספר סיבות שמחמתן ראוי להתנזר מעישון סיגריות.

[ביה"ל תקיא, ד, ד"ה אין; ביאורים ומוספים דרשו 30]

כפי שלמדנו, כל מלאכה המותרת ביום טוב, אינה מותרת אלא לצורך 'השווה לכל נפש'. ובהקשר זה, דנים הפוסקים בנוגע לעישון סיגריות ביום טוב, אשר כרוך במלאכת 'המבעיר' בכל שאיפה ושאיפה שבמהלך העישון. לדעת פוסקים רבים, מאחר ורבים מתנזרים מהעישון, ובנוסף, מתברר יותר ויותר כי העישון מזיק לבריאות - אין העישון נחשב לדבר השווה לכל נפש. ויש חולקים.

מי שהדליק גפרור ביום טוב - האם מותר לו להשליכו מידי באופן שבוודאי יכבה?

ודאית של פעולה אשר אין בה ענין לעושה הפעולה; ובדבר כזה יש להקל לצורך מניעת צער הגדול של הכווייה, הנחשב כצורך של 'מכשירי אוכל נפש'. וכמו כן, הנוהג להקל בעישון סיגריות ביום טוב, חובה עליו להיזהר מאוד מכיבוי הסיגריה בתום העישון, שכן מלאכת הכיבוי לא הותרה לצורך זה.

[ביה"ל תקיא, ד, ד"ה אין; ביאורים ומוספים דרשו, 27]

המצית ביום טוב אש בעזרת גפרור שהודלק מִנֶּר - כגון לצורך הדלקת נרות, או הצתת אש בכיריים; או לצורך הצתת סיגריה, לנוהג להקל בכך - לא ישליך מידו את הגפרור באופן שכיבוי ודאי, אלא יניח את הגפרור בעדינות על גבי משטח כלשהו, ויכבה מאליו. אולם, במקרה שאם לא ישליך את הגפרור מידו לאלתר תיכווניה אצבעותיו, מותר להשליכו אף אם בודאי יכבה על ידי כך, משום שהכיבוי הוא 'פסיק רישא דלא ניחא ליה', כלומר תוצאה

האם מותר למהול תרכיז 'מי פה' במים בשבת?

יגיע גם אל הבגד - אסור. וכן מותר לשטוף את הפה ב'מי פה', למרות שמטרתו לתת לפה ריח טוב; אבל יש אומרים שאסור למהול תרכיז מי פה במים בשבת, משום שמוליד ריח במים; ויש שמתיר בדיעבד למהול את התרכיז במים בשבת, כיון שאין הכוונה בפעולה זו שמי הפה יתנו ריח במים, אלא לדללם בלבד.

[ביאורים ומוספים דרשו, 23 ו-26; וראה שם, 25 ושכב, 20]

אסור להניח, או להתז, בשבת וביום טוב, בושם וכל דבר שמטרתו לתת ריח טוב, על גבי בגד, על מנת להכניס בו את הריח; משום ש'מוליד' ריח בבגד, והדבר דומה לעשיית מלאכה. ויש שאוסר אף התזת חומר שריחו דוחה יתושים על בגדי השינה, או המצעים - למרות שריחו בלתי נעים; אך באופן שהריח כמעט בלתי מורגש, ניתן להקל.

ומותר לתת בושם על גוף האדם, אף באופן שבוודאי יולד ריח גם בבגד שלובש, כגון בהתזת 'ספריי', אך אם כוונתו שהבושם

* רחיצת הגוף - במקלחת, או באמבטיה ביתית - במים שחונממו בערב יום טוב - לדעת השולחן ערוך, מותרת כרגיל; ולדעת הרמ"א, אסורה.
* איסורי הרחיצה ביום טוב, הם רק במים חמים, ולא במים פושרים. והפוסקים כתבו הגדרות שונות למידת החום של מים פושרים.
* בזמן שקוימו דיני טומאה וטהרה, נאסר לטבול כלי טמא בשבת וביום טוב, משום שהדבר נראה כ'תיקון' הכלי. אולם, טבילת אדם טמא היתה מותרת, כיון שאינו נראה כ'מתקן', אלא כרוחץ להנאתו.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

מי שקרא 'חצי הלל' במקום 'הלל השלם' - האם צריך לברך שוב על קריאת ההלל?

Yonatan Simdel/Flash90

שהקריאה תהיה כסדרה; ובימים שבהם קוראים 'הלל השלם', אם כבר סיים את קריאת ההלל, ונזכר שדילג מילה אחת, או אף מילה אחת, פעמים שעליו לשוב ולברך על הקריאה החוזרת. ואם קרא 'חצי הלל', כפי שאנו קוראים בראשי חודשים, בימים שבהם צריך לקרוא 'הלל השלם' - עליו לחזור ולקרוא את ההלל, אך נחלקו הפוסקים אם יברך על קריאה זו.

[שו"ע תפח, א, משנ"ב ב-ג, ושעה"צ ב-ג; ביאורים ומוספים דרשו, 6-7]

בתחילת ה'הלל', נאמר: "מְמַזְרֵחַ שְׁמֵשׁ עַד מְבֹאֵוּ מְהֻלָּל שֶׁם ה'", ואמרו חכמינו ז"ל, שבפסוק זה נרמז, שכשם שהשמש הולכת כסדרה ממזרח למערב, כך ההילול צריך להיות כסדרו, דהיינו, שצריך לקרואו כפי סדר הפרקים שבתהילים, וכן כפי סדר המילים והפסוקים שבתוך הפרקים. והקורא את ההלל שלא כסדרו, עליו לשוב ולקוראו, ובימים שבהם קוראים 'הלל השלם', פעמים שעליו לשוב ולקוראו בברכה. ואם דילג על מילה, עליו לשוב ולקרוא ממקום הדילוג ואילך, כדי

הלוח היומי

כ"ה באלול | יום זה הוא היום הראשון לבריאת העולם (לשיטת ר"א בן הורקנוס), ובו נבראו האש והמים, שמים וארץ, האור והחושך. (ויקרא רבה כ"ט, א, וכן פרקי דרבי אליעזר ח, א)

יום זה הוא היום הראשון לבריאת העולם (לשיטת ר"א בן הורקנוס), ובו נבראו האש והמים, שמים וארץ, האור והחושך. (ויקרא רבה כ"ט, א, וכן פרקי דרבי אליעזר ח, א).

ביום זה בשנת ג' אלפים תכ"ח, נשלמה בניית חומת ירושלים בימי נחמיה: "וַתִּשְׁלַם הַחוֹמָה בְּעֵשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה לְאַלּוּל לְחֻמְשֵׁי וַיִּשְׁנִים יוֹם. וַיְהִי כִּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ כָּל אוֹיְבֵינוּ וַיִּרְאוּ כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֵיתֵנוּ וַיִּפְּלוּ מְאֹד בְּעֵינֵיהֶם וַיִּדְּעוּ כִּי מֵאֵת אֱלֹקֵינוּ נַעֲשֶׂתָה הַמְּלָאכָה הַזֹּאת". (פרק ו', פס' טו-טז).

יארצייט:

יש המקיימים ביום זה את הילולת התנא רבי אלעזר ב"ר שמעון בר יוחאי ע"ה (ג' תתס"ב).

תקמ"ו: רבי יחיאל מיכל ב"ר יצחק (מדרוהוביץ) יונגרלייב זצ"ל, המגיד מזלוטשוב.

תקס"ט: רבי שאול ישועה ב"ר יצחק אביטבול זצ"ל, אב"ד צפרו-מרוקו, בעל אבני ש"ש.

תרנ"ג: רבי דוד ב"ר חיים (מצאנז) הלברשטאם זצ"ל, מקשאנוב.

תש"ל: רבי ראובן ב"ר יהודה נדאף (נדב) זצ"ל, אב"ד חולון, בעל דודאי ראובן.

תשס"ח: רבי בנימין יהושע ב"ר ברוך זילבר זצ"ל, בעל אז נדברו, ברית עולם, שביתת הארץ, בית ברוך ועוד.

הרגעים הגורליים של כל השנה

הג"ר חיים שמואלביץ היה פעם בלוייה של אדם מסוים בחודש תמוז, ואמרו לו שהוא נפטר מהצטננות, ורבינו שאל כיצד הוא הצטנן בחודש תמוז, וענו לו שהוא הצטנן בטבת וחלה עד שנפטר בתמוז. אמר להם רבינו: "הוא לא הצטנן בטבת, הוא הצטנן בתפילות ראש השנה ויום כיפור - הוא היה קר, וזה גרם לו שעכשיו הוא נפטר".

(קול התורה חלק עא עמ' פד)

נשתדל להתפלל את תפילות הימים הנוראים בחום ובהתלהבות, ונזכור שבכך תלויה כל הצלחתנו בשנה זו - ברוחניות ובגשמיות

* שיעורים מקוצרים על הדף היומי

* דף היומי בהלכה - 5 דקות ביום

* ווארטים וסיפורים מיוחדים לפרשת השבוע

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il